

DETEKTIV BROK A DOKTOR MOUREK

Němcová Marie

OBSAH

DETEKTIV BROK

A

DOKTOR MOUREK

	Str.
 Co je to za zvíře	3
 Chci se učit plavat	8
 Co se stalo krtečkovi	14
 Zajíčku, jakou můžeš travičku?	18
 To je nachystané pro mě?	22
 Na strom vlez, dolů ne!	27
 Kampak žába odjela?	32
 Co se stalo při vaření	37
 Jak se učil kohout plavat	42
 Co se stalo zajíci a veverce	46

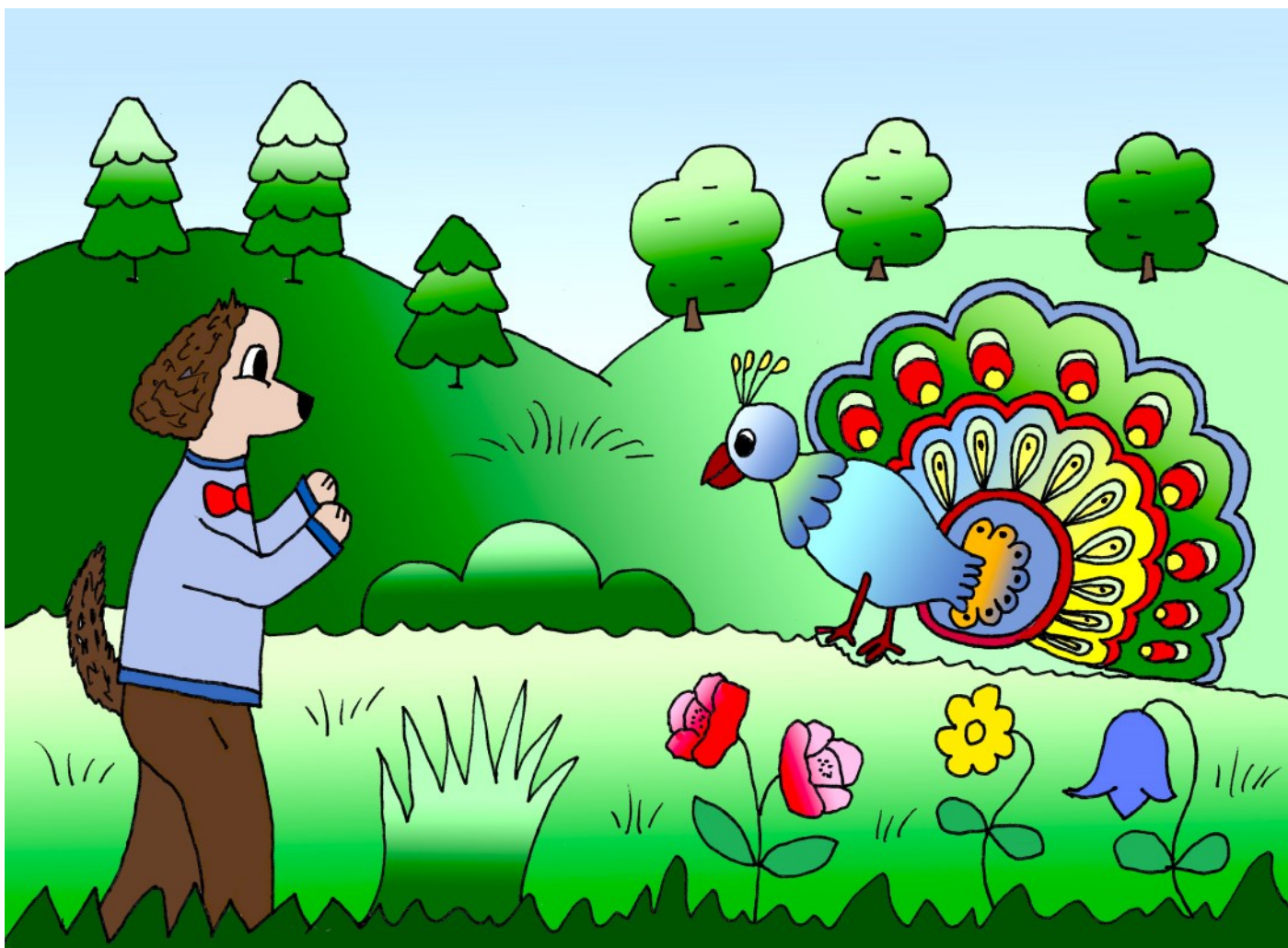
CO JE TO ZA ZVÍŘE?

Detektiv Brok spal. Bylo odpoledne a on si po dobrém obědě schrupnul. Zbudil ho telefon. „Kdo mě to budí?“ sáhl rozmrzele po telefonu. „Pane detektive, tady na louce se prochází takové nádherné zvíře,“ řekl zajíc. „Co já s tím? Jsem detektiv a pátrám,“ řekl našťvaně. „No právě. Je třeba vypátrat, co je to za zvíře. Třeba nás ohrožuje!“ radil zajíc.

„Kde to je?“ zeptal se detektiv. „Chodí blízko rybníku sem a tam,“ řekl zajíc. „Tak já tam přijdu,“ řekl Brok. Oblékl se a šel nerad. „To je toho, nějaké zvíře se zatoulalo a já to mám zjistit,“ bručel si pod vousy detektiv Brok.

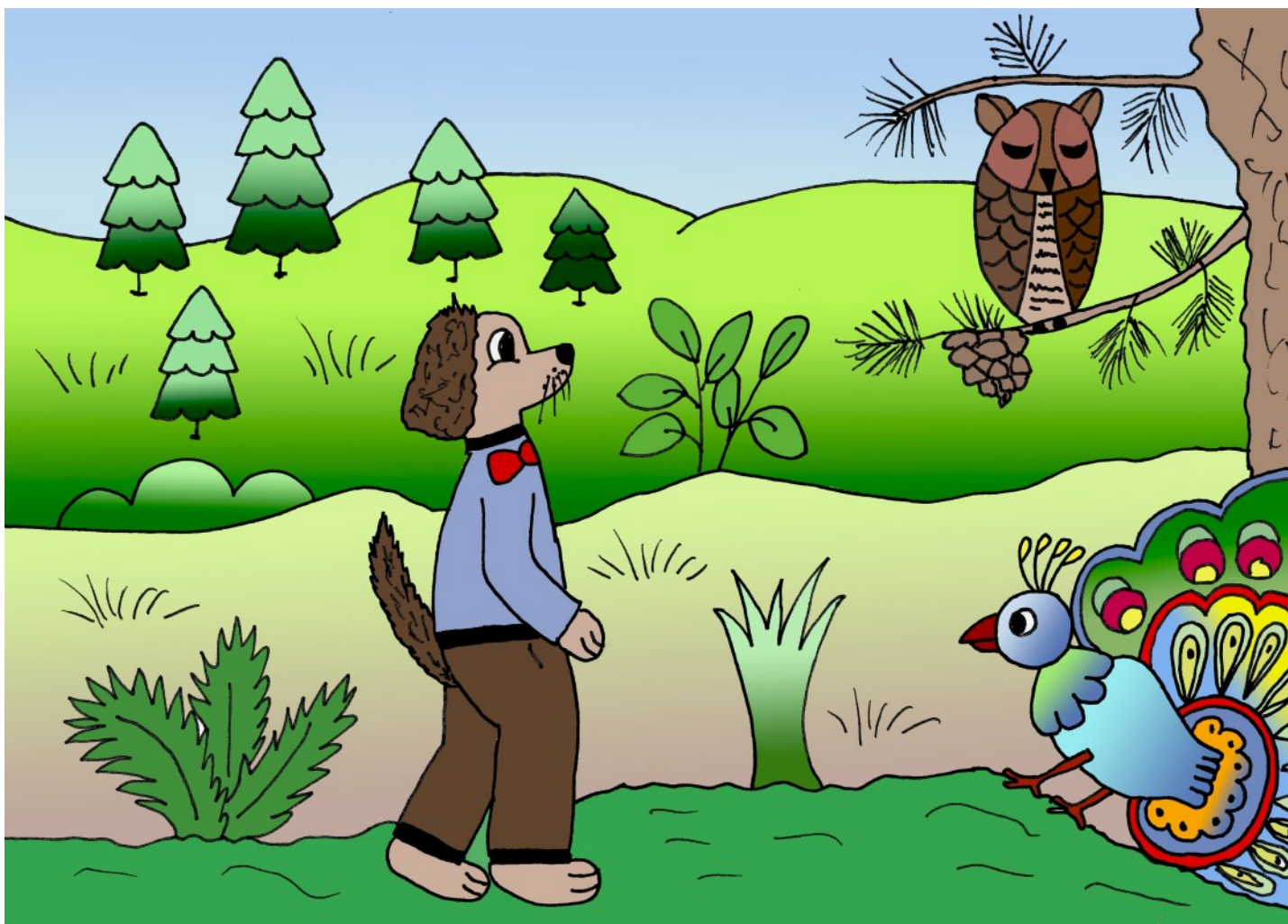
Byl už blízko rybníku, když uviděl nádherné zvíře. „To asi nikoho nepokouše,“ uvažoval. Bylo tak krásné, až oči přecházely. Procházelo se, mělo rozevřený svůj nádherný ocas. Chvilími ho přivíralo a zase otvíralo. Brok úplně oněmnl. Chvilí stál a jen koukal.

„Co když se přiblížím a skočí na mě?“ uvažoval s obavou detektiv Brok. „Takové zvíře jsem ještě neviděl.“ Nakonec se rozhodl a na zvíře zavolal. „Co děláte v našich končinách?“ Zvíře se zastavilo, uvidělo Broka, prohlíželo si ho a po chvíli řeklo. „Hledám východ z této krajiny. Zabloudil jsem.“

„Co jsi za zvíře?“ zeptal se Brok. „Já jsem páv. Patřím do zámecké zahrady,“ řekl páv. „Vždyť zámek je od nás hodně daleko,“ řekl detektiv Brok. „No, právě. Ale nevím, na kterou stranu se mám dát. Jestli doleva, doprava, nahoru nebo dolů,“ mudroval páv. „To také nevím, na které straně je zámek,“ přemýšlel Brok.

„Jedině, že by to věděla sova. Ta je chytrá a ví skoro všechno. Ale teď spí a v noci bdí. Museli bychom počkat až do noci,“ řekl detektiv Brok. „Jestli to ví, tak to já bych počkal,“ řekl páv. „Stejně nevím, kudy jít.“

Našli strom, na kterém spala sova. Ulehli dole, pod strom a vykládali si. Páv hovořil o tom, jak žije v zámecké zahradě a Brok, jak pátrá. Pak se setmělo a sova se probudila. „Paní sovo, mohla byste říct tady pávovi, kde je zámek? On bydlí v zámecké zahradě a ztratil se,“ řekl Brok. „Zámek znám. Jak vstane sluníčko, tak půjde pořád tím směrem a dojde až k zámku,“ řekla sova. „Moc vám děkuji,“ řekl páv.

Protože byla noc, usnuli a sova odletěla. Brzy ráno se sova vrátila a páv i Brok se vzbudili. Jak se sova vrtěla na větvi, shodila dolů šišku. Spadla přesně pávovi na zobák. „AU, AU!“ začal křičet páv. „Co se stalo?“ zeptal se rozespalý Brok. „Neco me špadlo na žobák,“ šišlal páv. Brok se rozhlédl a uviděl šišku, která předtím byla nahoře. „Spadla ti šiška na zobák. Půjdu s tebou k doktorovi Mourkovi, on se ti na zobáček podívá a pomůže ti,“ řekl Brok. „Nezlobte se,“ volala za nimi sova, když odcházeli.

